T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2023/414
KARAR NO : 2023/649
KARAR TR : 16/10/2023

ÖZET: Belediyelerin katı atık toplama bedelinin özel hukuk hükümlerine tabi olan abonelik sözleşmesinden kaynaklandığı gözetildiğinde, söz konusu ücretin iptali ve borçlu olunmadığının tespiti istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : M.Tic.A.Ş.
Vekili : Av. G.Y.H
Davalı : Didim Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. Ö. K

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacı vekili, davalı idare tarafından müvekkili şirket aleyhine tahakkuk ettirilen 2017 yılı 1. ve 2. dönemlerine ilişkin 35.547 TL katı atık bertaraf ücretinin ve tahakkukun dayanağı meclis kararının ilgili hükmünün iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. İdari Yargıda

2. Aydın 2. İdare Mahkemesi 21/95/2018 tarih ve E.2018/373, K.2018/863 sayılı kararı ile; dava konusu işlemin kısmen iptaline ve kısmen karar verilmesine yer olmadığına karar vermiştir. Taraflarca istinaf yoluna başvurulmuştur.

3. **İzmir Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi 26/02/2019 tarih ve E.2019/154, K.2019/426 sayılı kararı** ile, davanın katı atık tahakkukuna yönelik kısmının, özel hukuk hükümlerine tabi olan abonelik sözleşmesinden kaynaklandığı, söz konusu ücretin iptali isteminden kaynaklanan uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerine ait olduğunu belirterek, istinaf başvurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına ve davanın görev yönünden reddine kesin olarakkarar vermiştir.

4. Davacı vekili bu kez, davalı belediye tarafından şirket aleyhinde düzenlenen 2017 yılı 1. ve 2. dönemlerine ilişkin katı atık bertaraf ücreti olan 35.547 TL borçlu olunmadığının tespiti istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

B. Adli Yargıda

5. **Didim (Yenihisar) 2. Asliye Hukuk Mahkemesi 13/06/2022 tarih ve E.2019/145, K.2022/210 sayılı kararı** ile, taraflar arasında yapılmış bir abonelik sözleşmesinin bulunmadığı, davalı ilçe belediyesince tek taraflı kamu gücüne dayalı olarak oluşturulan borçtan, sorumlu olmadığına yönelik açılan davada idari yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar istinaf edilmeksizin 02/06/2023 tarihinde kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...davacı şirket tarafından işletilen bir takım satış mağazalarına ilişkin olarak davalı belediye tarafından 2017 yılı 1. ve 2. dönem olmak üzere sayılı toplam 35.547,00 TL katı atık bertaraf ücreti talep edildiği, buna ilişkindavacı şirket tarafından davalı Belediye tarafından davacı şirket adına düzenlenmiş 2016 yılı 1. Ve 2. Dönemleri için 78.140,99 TL katı atık bertaraf ücreti tahakkuna ilişkin işlemin geçersizliği ve davacı şirketin bu tutarda borçlu olmadığının tespitinin talep edildiği, 5216 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu'nun 7. maddesinin 1. fıkrasının i bendi uyarınca katı atık bertaraf tesislerinin kurulması, işletilmesi, buna bağlı olarak tüm yükümlülüklerin yerine getirilmesi hususunda büyükşehir belediyelerinin yetkili ve görevli kabul edildiği, aynımaddenin 3. fıkrasının b bendinde ise büyükşehir katı atık yönetim planına uygun olarak katı atıkları toplamak ve aktarma istasyonlarına taşımak hususunda ise ilçe ve ilk kademe belediyelerinin görevli ve yetkili olduğunun düzenlendiği, 2872 sayılı Kanunun 11. maddesinde belirtilen ücretin ise söz konusu bertaraf tesislerinin işletme, bakım ve onarım masraflarının karşılamak üzere katı atık toplama, taşıma ve bertaraf ücretinin alınacağı ifade edilerek katı atık bertaraf sürecindeki oluşan maliyetlerin bir bütün olarak (toplama, taşıma ve bertaraf) değerlendirildiği ve bu süreçte oluşan giderlerin bu hizmetten yararlananlardan alınacak katılım ücreti ile karşılanacağı ifade edildiği,Yönetmeliğin de aynı doğrultuda düzenlemeler getirerek görevli bulunan Belediye

tarafından kurulacak olan katı atık bertaraf tesisleri için bu tesisin işletme maliyetlerine katılım ve katı atıkların toplanma ve taşınma maliyetlerine ilişkin objektif maliyet hesaplama kuralları getirdiği ve buna göre belirlenen ücretin ise su faturaları ile katı atık üreticisi olan ilgililere faturalandırılacağının belirtildiği, sonuç olarak anılan hizmetten yararlananlara yönelik olarak belirlenecek olan tarife uyarınca yapılacak olan ücretlendirme yetkisinin bahsi geçen tesisleri kurma ve işletme sorumluluğu olan Belediyeye ait olduğu bu nedenlerlekatı atıkları toplama ve taşıma hizmetlerine ilişkin katı atık ücretlerini belirlenlenme yetkisinin 2872 sayılı Kanunu'nun 7/1-i maddesi gereğince Aydın Büyükşehir Belediye meclisine ait olduğu, davalı ilçe belediyesinin böyle bir yetkisinin bulunmadığı, taraflar arasında dosya kapsamına göre yapılmış bir abonelik sözleşmesi bulunmadığı, bu nedenle davalı ilçe belediyesinin tek taraflı kamu gücüne dayalı olarak ve abonelik ilişkisine bağlı olmaksızın oluşturulan tahakkuk ettirilen borcun olmadığına dair açılan davalarda idari yargı yeri görevli olduğundan mahkemizin görevsizliğine, İzmir Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi 2019/154 Esas 2019/426 Karar sayılı dosyasında görevsizlik kararı verilmiş olup mahkememiz işbu karşı görevsizlik kararının olumsuz görev uyuşmazlığı nedeni ile uyuşmazlık hususunda karar verilmek üzere dosyanın uyuşmazlık mahkemesine gönderilmesine..."

6. Mahkemece, karar kesinleştikten sonra olumsuz görev uyuşmazlığının çözümü için dosya re'sen Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiştir.

III. İLGİLİ HUKUK

A. Mevzuat

7. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun *"Belediyenin Yetkileri ve İmtiyazları"* başlıklı 15. maddesinin (d) bendi şöyledir:

> *"d) özel kanunları gereğince belediyeye ait vergi, resim, harç, katkı ve katılma paylarının tarh, tahakkuk ve tahsilini yapmak; vergi, resim ve harç dışındaki özel hukuk hükümlerine göre tahsili gereken doğal gaz, su, atık su ve hizmet karşılığı alacakların tahsilini yapmak veya yaptırmak"*

8. 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu'nun *"Çevre Temizlik Vergisi"* başlıklı mükerrer 44. maddesi şöyledir:

> *"Belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde bulunan ve belediyelerin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan konut, iş yeri ve diğer şekillerde kullanılan binalar çevre temizlik vergisine tabidir.*
>
> *Genel ve katma bütçeli idareler, il özel idareleri, belediyeler, köyler, bunların kuracakları birlikler, darülaceze ve benzeri kuruluşlar ve üniversiteler tarafından münhasıran hizmetlerinde kullanılan binalar, Kızılay Genel Merkezi ile şubeleri ve kampları, Kredive Yurtlar Kurumuna ait öğrenci yurtları, korumalı işyerleri ile umuma açıkibadet yerleri, karşılıklı olmak şartıyla elçilik ve konsolosluk hizmetlerinde kullanılanlarla elçilerin ikametine mahsus olan binalar, milletlerarası kuruluşlar ve bunların temsilcilikleri tarafından kullanılan binalar ile bunların müştemilatı vergiye tâbi değildir.*
>
> *Verginin mükellefi, binaları kullananlardır. Mükellefiyet binanın kullanımı ile başlar.*
>
> *...."*

9. Aynı Kanun'un *"Ücrete Tabi İşler"* başlıklı 97. maddesi şöyledir:

> *"Belediyeler bu Kanunda harç veya katılma payı konusu yapılmayan ve ilgililerin isteğine bağlı olarak ifa edecekleri her türlü hizmet için belediye meclislerince düzenlenecek tarifelere göre ücret almaya yetkilidir. Belediye'ye tekel olarak verilmiş işler kendi özel hükümlerine tabidir."*

10. Atıksu Altyapı Ve Evsel Katı Atık Bertaraf Tesisleri Tarifelerinin Belirlenmesinde Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin *"Tanımlar"* başlıklı 4. maddesinin 1. fikrasının (a) bendi şöyledir:

> *"Abone: Su ve atık su ve katı atık hizmetlerinden faydalanan ve/veya faydalanacak gerçek veya tüzel kişiyi"*

11. Yönetmeliğin *"Abonelik"* başlıklı 10. maddesi şöyledir:

> *'"Atık su altyapı yönetimlerinin hizmet vermekle yükümlü olduğu tüm gerçek ve tüzel kişilerin abone olması zorunludur"*

B. Yargı Kararları

12. Su abonesi olmayan kişi hakkında İSKİ Tarifeler Yönetmeliği hükümlerine göre tahakkuk ettirilen atık su bedeline ilişkin faturanın iptali istemiyle açılan bir davada, İstanbul3. Vergi Mahkemesi'nce, dava konusu bedelin vergi, resim, harç benzeri mali yüküm olduğu kabul edilmek suretiyle işin esası hakkında verilen kararı temyizen incelemekte olan Danıştay Dokuzuncu Dairesi tarafından, iş yerinde yer altı suyunun kullanılması nedeniyle İSKİ tarafından istenen atık su bedelinin vergi, resim, harç benzeri mali yükümlülük olmayıp, akdi nitelik taşıdığı kanaatine varıldığından bahisle temyiz incelemesi ertelenerek, 2247 sayılı Kanun'un 20. maddesine göre görevli yargı yerinin belirlenmesi için başvuruda bulunulması üzerine, Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü; 14/10/1991 tarih ve E.1991/29, K.1991/29 sayı ile, gerek

2560 sayılı Kanun'un 23. maddesi gerekse buna dayanılarak çıkarılan İSKİ Tarifeler Yönetmeliği'nin 5., 16. ve 17. maddelerinde, İSKİ'ye ait kanalizasyonu kullananlardan atık su bedelinin tarifeye göre alınacağının açıkça belirtildiği ve bunun taraflar arasında bir sözleşmeye dayandırılacağının hükme bağlandığı, buyurucu nitelikteki bu hükmün sözleşme yapılmaksızın atık su üretenleri de sözleşme yapmakla yükümlü kıldığı, bu hükme uymayanların sözleşme yapma durumunda olmaları nedeniyle atık su bedeli ödemekten kaçınmalarına olanak bulunmadığı, sözleşmeden kaçınmanın söz konusu bedelin ödenmesinden kurtulma sonucunu doğurmayacağı ve bunların da sözleşmeli sayılmalarının gerektiği, öte yandan Kanun ve Yönetmelik ile öngörülen usul ve esaslara göre İSKİ tarafından düzenlenen tarifelerle tespit edilen atık su bedelinin Anayasa'nın 73. maddesinde öngörüldüğü biçimde kanunla konulan vergi, resim, harç ve benzeri bir mali yükümlülük olduğundan söz edilemeyeceği, bu itibarla, atık su bedeli, vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülük olmayıp, özel hukuk alanındaki alacak-borç ilişkisini içeren abonman sözleşmesine dayalı ve idarece düzenlenen bir tarife uyarınca alınan bir bedel olduğundan, bu konuyla ilgili anlaşmazlığın çözümünün adli yargının görevine girdiği gerekçesiyle ve Anayasa Mahkemesi'nin 14/02/1991 tarihli ve E.1990/18, K.1991/4 sayılı kararında yazılı gerekçede de bu görüşün kabul edildiğinden bahisle, Danıştay Dokuzuncu Dairesince yapılan başvurunun kabulü ile uyuşmazlık konusu davanın adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiğine karar vermiştir. Bu karar 26/11/1991 tarihli ve 21063 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

13. Anayasa Mahkemesinin 08/05/1991 tarihli ve 20865 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 14/02/1991 tarihli ve E.1990/18, K.1991/4 sayılı kararında, atık sular karşılığı alınacak bedelin niteliği sorunu ayrı bir başlık altında ele alınmış ve aynen şöyle denilmiştir:

> *"Vergi benzeri mali yükümlülüklerin en belirgin özellikleri genellikle, bir kamu hizmeti karşılığında kamu gücüne dayanılarak tek taraflı yükletilmeleri, harç ve resme göre, daha çok ücret görünümünde olmalarıdır.*
>
> *Atık su bedeli, kullanılmış suların uzaklaştırılması karşılığında yapılacak bir tarifeye ve abonman sözleşmesine göre alınmaktadır. Başka bir deyişle, idareyle kişi arasında sözleşmeyle alacak- borç ilişkisi doğmakta, ödenecek miktar İSKİ ile kişi arasında abonman sözleşmesiyle özel hukuk ilişkisi kurulmasından sonra yapılan hizmet karşılığında maliyet- kâr esasına göre belirlenmektedir. Ödemenin hukuksal dayanağı, kamu gücüne değil, tarifeye ve iki taraf arasında yapılan abonman sözleşmesine dayanmaktadır. Nitekim, ödemelerin yapılmaması durumunda İSKİ alacağını, Amme Alacaklarının Tahsili Hakkındaki Yasa'ya göre değil, özel hukuk ilişkisi içinde ilgili Yasa'ya göre alacaktır. Abone ile İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi (İSKİ) arasında yapılan abonman sözleşmesi, daha çok "tip" sözleşme görünümündedir. Hizmetten yararlanan kişinin, sözleşmeyi idareyle birlikte düzenlemesi yerine katılımı (iltihakı) söz konusudur. Ancak bu durum, idareyle kişi arasında kurulan özel hukuk ilişkisini, kamu hukuku ilişkisine dönüştürmez. Çünkü, birçok durumda hizmetin tekel niteliği ve çok kişiye götürülme zorunluluğu, işin, çoğunlukla, tip sözleşmelerle ve kişilerin katılımıyla gerçekleşebilmesini olanaklı kılmaktadır..."*
>
> *Açıklanan nedenlerle, atık suların uzaklaştırılması karşılığında alınan ücretlerin vergi, resim, harç benzeri mali yükümlülük olarak kabul edilmemesi gerekir."*

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

14. Uyuşmazlık Mahkemesinin Muammer TOPAL'ın Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ınkatılımlarıyla yapılan 16/10/2023 tarihli toplantısında; 2247 sayılıKanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada idare mahkemesince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

15. 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde yer alan, "*Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli ve idari yargı mercilerinintarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir. Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilir.*" hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

16. Kanun'un 19. maddesindeki "*Adli ve idari yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler. Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir...*" hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da içermesi gerekir.

17. Kanunkoyucu, 14. maddeye göre olumsuz görev uyuşmazlığı doğması durumunda her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma istencini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme oranla daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağını tanımıştır.

18. Olayda, adli yargı yerince, İdare Mahkemesinin görevsizlik kararı ile Mahkemeleri arasında olumsuz görev uyuşmazlığı çıktığından dolayı, görevsizlik kararı yanında, görevli yargı yerinin belirlenmesi amacıyla dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine de re'sen karar verildiği, kararın kesinleşmesinden sonra, idari yargı dosyası temin edilmeden uyuşmazlığın giderilmesine yönelik davanın taraflarının bir istemi de olmadan dosyanın üst yazıyla Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği görülmüştür.

19. Bu haliyle, her ne kadar Asliye Hukuk Mahkemesince re'sen yapılan başvuru, 2247 sayılı Kanun'da öngörülen yönteme uymamakta ise de, davanın taraflarınca başvuruda bulunulmadığı gözetilerek, Asliye Hukuk Mahkemesince re'sen yapılan başvurunun 2247 sayılı Kanun'un 19.maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesinin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek usul ekonomisine gerekse de Uyuşmazlık Mahkemesinin kuruluş amacına uygun olacağından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliğiyle karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

20. Raportör-Hâkim Murat UÇUR'un davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

21. Dava, davalı idare tarafından davacı şirket aleyhine tahakkuk ettirilen 2017 yılı 1. ve 2. dönemlerine ilişkin katı atık bertaraf ücreti olan 35.547 TL'nin iptali ve borçlu olunmadığının tespiti istemiyle açılmıştır.

22. Belediye, belde sakinlerinin mahallî müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulan ve karar organı seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan, idarî ve malî özerkliğe sahip kamu tüzel kişisini ifade etmektedir. Böyle olmakla birlikte, bu kuruluşun kişilere sağladığı hizmete ilişkin işlem ve eylemlerinin yargısal denetimini yapacak yargı düzenini belirleyebilmek için, işlem ya da eylemin özel hukuk ilişkilerinden veya kamusal yetkilerin kullanılmasından doğup doğmadığına bakmak gerekir.

23. Yukarıda yer verilen yasal düzenlemeler ve ilgili mahkeme kararları da dikkate alındığında, davalı belediye tarafından düzenlenenkatı atık bedeliödenmesine ilişkin işlemin, gerek belediye tarafından tesis edilmiş olması ve Uyuşmazlık Mahkemesinin 16/06/2003 tarihli ve E.2002/57, K.2003/34 sayılı, 02/04/2007 tarihli ve E.2004/127, K.2007/31 sayılı hüküm uyuşmazlığının giderilmesine ilişkin kararlarında da açıklandığı üzere bu işlemin vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülük mahiyetini taşımaması, gerekse de taraflar arasında adı geçen iş yerinin su aboneliğine tabi bir abonelik ilişkisi bulunduğunun kabulü gerektiği hususları birlikte değerlendirildiğinde, söz konusu ücretin idareyle kişi arasında abonman sözleşmesiyle kurulan özel hukuk ilişkisi çerçevesinde ve hizmet karşılığında maliyet-kâr esasına göre idarece belirlenen tarifeye dayanılarak alınan bir ücret olduğu anlaşılmıştır.

24. Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri ve Anayasa Mahkemesi ile Uyuşmazlık Mahkemesi kararlarındaki *"atık su bedelinin, vergi benzeri mali yükümlülük olmayıp, idareyle kişi arasında abonman sözleşmesiyle kurulan özel hukuk ilişkisi çerçevesinde ve hizmet karşılığında maliyet-kâr esasına göre idarece belirlenen tarifeye dayanılarak alınan bir ücret olduğu"* yolundaki kabulün sonuçları itibarıyla idarenin faaliyet alanıyla ilgili olarak yürürlüğe koyduğu yönetmelik ile buna dayanan tarife kararlarının yargısal denetiminin idari yargı yerinde, abonman sözleşmesine dayanan bir alacak-borç ilişkisi kapsamındaki atık su bedelinin tahsiline ilişkin davaların ise adli yargı yerinde görülüp çözümlenmesi gerekmektedir.

25. Yukarıda belirtilen hususlar gözönünde bulundurularak, Didim (Yenihisar) 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin başvurusunun reddi ile Mahkemece verilen 13/06/2022 tarih ve E.2019/145, K.2022/210 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde ADLİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Didim (Yenihisar) 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin başvurusunun reddi ile Mahkemece verilen 13/06/2022 tarih ve E.2019/145, K.2022/210 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

16/10/2023 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Muammer	Nilgün	Doğan	Eyüp
TOPAL	TAŞ	AĞIRMAN	SARICALAR

Üye	Üye	Üye
Ahmet	Mahmut	Bilal
ARSLAN	BALLI	ÇALIŞKAN